

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Under Toldloven af 4. Juli 1863 fandtes vel Tobaksdyrkning her i Landet, men uden større Betydning, og, som det synes, aftagende fra Tid til Tid. Det Tal for Tobaksarealet, der meddeltes i den officielle Statistik for 1907, kan ikke nu benyttes, da Angivelserne fra Befolkningen være alt for omtrentlige. Det har imidlertid ved mere detaljerede Oplysninger, indhentedede ved nærværende Lejlighed, vist sig, at Tobaksarealet i nævnte Aar maa ansættes til ca. 60 Tdr. Land, fordelt med gennemsnitlig $\frac{1}{2}$ Td. Land paa ca. 120 Dyrkere. Den avlede Tobak stod gennemgaaende saa meget tilbage for den indførte, at den højest kunde bruges til Sammenblanding med indført Tobak ved Fremstilling af billige Varer, og det Udbytte, Dyrkerne kunde faa af det anvendte Areal, i Forbindelse med Prisen for det færdige Produkt, gav, ogsaa paa Grund af det forholdsvis store Arbejde, Tobaksdyrkning medfører, kun en tarvelig Nettofortjeneste. Dyrkningen var derfor indskrænket til en halv Snes Kommuner i Nordvestfyen og Fredericiaegnen, hvor der var en vis Tradition for den, og nogen væsentlig Beskatning af den maatte vistnok have medført dens Ophør.

Siden 1907, under Toldlovsforhandlingerne og særlig efter at Toldloven af 5. Maj 1908 er traadt i Kraft, har imidlertid Tobaksdyrkingen taget Fart. Baade det med Tobak dyrkede Areal og Antallet af Tobaksdyrkere er efter Oplysninger, indsamlede i Efteraaret 1910, over dobbelt saa stort som i 1907, og Dyrkingen er vel endnu i det væsentlige begrænset til de ovenfor nævnte Egne, men som bekendt er der en ret livlig Agitation i Gang for at udvide Dyrkingen ogsaa til andre Egne af Landet. Dette er heller intet Under. Før Toldloven af 1908 var Tolden paa Tobak 7 Sk. pr. Pd., d. e. 29 Øre pr. kg., nu er den 64 Øre pr. kg., og om end Prisen paa den hjemlige Tobak paa Grund af dens Beskaffenhed ingenlunde er undergaaet samme Forhøjelse, skal den dog ifølge offentlige sagskyndige Udtalelser, der bekræftes ved herfra foretagne Undersøgelser, være stegen fra ca. 40 til ca. 60 Øre pr. kg. Det er klart, at naar der ikke hurtigt tages Forholdsregler der-

imod, vil der være al Opfordring til Inddragning af Jord under Tobaksdyrkning overalt, hvor Betingelserne ere nogenlunde gunstige derfor, og om end Produktet aldrig vil kunne blive saa godt herhjemme, at det blot tilnærmelsesvis kan udelukke Tilførsel udefra, kan det dog mindske Indførslen en Del, og Dyrkingen saaledes gøre Indgreb i en væsentlig Indtægtskilde for Staten. Under alle Omstændigheder kan det naturligvis ikke gaa an, at et Produkt, der af fiskale Hensyn er højt beskattet ved Indførslen, tillades fremstillet i Indlandet med et betydeligt skattefrit Udbytte for Producenterne, hvad der vilde svare til, om f. Eks. det indenlandske Røesukker var skattefrit, samtidig med at Sukkertolden forblev bestaaende. Paa den anden Side er det indenlandske Sukker, for at blive ved denne Vare, saa fuldt i Stand til at erstatte det udenlandske, at Afgiften paa den inden- og udenlandske Vare kan være ens, fraset den Beskyttelse, man vil give hin, medens det indenlandske Tobaksprodukt er saa forskelligt fra det udenlandske, at en lige stor eller dog ikke væsentlig forskellig Beskatning vilde blive ganske ødelæggende for den indenlandske Dyrkning.

Under Hensyn til det foranstaaende tager nærværende Lovforslag kun Sigte paa den Mergevinst, der er fremkommen ved Tobakstoldens Forhøjelse gennem Toldloven af 1908. En Skat saa høj, at den gjorde hjemlig Tobaksdyrkning umulig — hvad der saaledes, praktisk set, vilde svare til det Forbud mod Tobaksdyrkning, der indtil for nylig har været gældende i England —, har man altsaa selvfølgelig ikke haft for Øje, men ikke heller en Skat efter tysk Mønster, hvor den udbredte Tobaksdyrkning og de høje Toldsatser have medført, at det er gennem et ret indviklet Skattesystem, hovedsagelig efter Udbytte, man rammer den indenlandske Tobaksdyrkning. Ved nærværende Forslag har man anset det for tilstrækkeligt at foreslaa en maadeholden Arealbeskatning, hvorved sikkert ingen Dyrkers Stilling vil blive gjort ringere, end den var før Toldloven af 1908; noget af Gevinsten ved denne vil bibeholdes for de allerfleste, og man rammer ikke det Merudbytte, nogen kan faa af sin